

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Davida Hipšra a soudců JUDr. Tomáše Foltase a Mgr. Lenky Krupíčkové v právní věci žalobce: **Bc. R. V.**, proti žalovanému: **Policejní prezidium České republiky**, se sídlem Strojnická 27, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 13. 8. 2020, č. j. 29 A 79/2018 - 315,

t a k t o :

Rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 13. 8. 2020, č. j. 29 A 79/2018 - 315, **se zrušuje a věc se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

I.

[1] Rozhodnutím ze dne 31. 8. 2017, č. j. KRPZ-95410-45/ČJ-2015-1500IY-JUP (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), Krajské ředitelství policie Zlínského kraje (dále jen „krajské ředitelství“) rozhodlo tak, že se podle § 27 odst. 1 písm. b) zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o zbraních), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o zbraních“), žalobci odnímá jeho zbrojní průkaz č. X, vydaný dne 27. 10. 2014 v rozsahu oprávnění skupiny B, D a E s vyznačenou dobou platnosti do 1. 11. 2024, neboť na základě zdravotního posudku posuzujícího lékaře přestal žalobce splňovat podmínky zdravotní způsobilosti ve smyslu § 20 zákona o zbraních.

[2] Rozhodnutím ze dne 28. 2. 2018, č. j. PPR-32051-16/ČJ-2017-990450, žalovaný na základě podaného odvolání změnil výrokovou část prvostupňového rozhodnutí tak, že se text „zdravotně nezpůsobilým k držení zbrojního průkazu dle ustanovení § 20 odst. 3 zákona o zbraních“ nahrazuje textem „zdravotně nezpůsobilým k držení zbrojního průkazu dle ustanovení § 20a odst. 4 zákona o zbraních“. Ve zbytku žalovaný žalobcovo

odvolání podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

II.

[3] Žalobce podal proti rozhodnutí žalovaného žalobou ke Krajskému soudu v Brně. Rozsudkem ze dne 13. 8. 2020, č. j. 29 A 79/2018 - 315, krajský soud zrušil žalobou napadené rozhodnutí a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

[4] Důvodem pro zrušení žalobou napadeného rozhodnutí byla podle krajského soudu jeho nepřezkoumatelnost. Krajský soud konstatoval, že pokud držitel zbrojního průkazu relevantně rozporuje to, že by pozbyl potřebnou zdravotní způsobilost, je správní orgán povinen v odůvodnění svého rozhodnutí tyto námitky řádně a přezkoumatelným způsobem vypořádat. Za relevantní považoval krajský soud především „posudek“ psychologa Mgr. D. N., který žalobce dne 2. 2. 2018 zaslal žalovanému, a který jej shledal způsobilým „k držení a používání zbraně“. Byť se nejednalo o posudek ve smyslu § 20 a násl. zákona o zbraních, šlo o odborné zpochybnění závěrů psychologa Mgr. M. H., jehož psychologické vyšetření žalobce bylo podkladem pro posudek MUDr. R. K. ze dne 11. 11. 2015. Žalovaný se sice námitkami žalobce, týkajícími se posudku ze dne 11. 11. 2015 vypracovaného MUDr. K. zabýval, nicméně tyto vypořádal toliko způsobem, že posudek považoval pro sebe za zcela závazný a necítil se oprávněn jej a okolnosti se k němu vážící blíže zkoumat, proč se žalobcovými námitkami v tomto směru nijak věcně nezabýval. Podle názoru krajského soudu bylo dále třeba, aby se žalovaný zabýval přezkoumatelností posudku, který bral za základ svého rozhodnutí, jako takového, popř. aby sám přezkoumatelně uvedl, proč považuje předmětný posudek za dostačující podklad svého rozhodnutí. Krajský soud rovněž uvedl, že krajské ředitelství své rozhodnutí o dalším postupu, který vedl k zahájení řízení, neopřelo o takové podklady a úvahy, které by umožňovaly přezkoumat, zda započetí zásahu do práv či právní sféry žalobce (nutnost podrobit se lékařskému vyšetření apod.), bylo důvodné a proporcionální.

III.

[5] Proti tomuto rozsudku podal žalovaný (dále jen „stěžovatel“) v zákonné lhůtě kasační stížnost z důvodu uvedeného v § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

[6] Podle názoru stěžovatele se nelze ztotožnit se závěrem krajského soudu, že žalobou napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Ustanovení § 27 odst. 1 písm. b) zákona o zbraních stanoví, že příslušný útvar policie rozhodne o odnětí zbrojního průkazu, jestliže držitel zbrojního průkazu pozbyl zdravotní způsobilost. Ztrátu zdravotní způsobilosti k držení zbrojního průkazu upravuje § 20 a § 20a zákona o zbraních. Podle stěžovatele byla ztráta zdravotní způsobilosti žalobce v řízení prokázána, byla mu zachována jeho procesní práva, včetně možnosti podat včas proti posudku opravný prostředek.

[7] Stěžovatel nesouhlasil s názorem krajského soudu o aplikovatelnosti závěrů obsažených v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 6. 2013, č. j. 6 Ads 19/2013 - 35, publ. pod č. 2916/2013 Sb. NSS, který se týkal rozhodnutí o propuštění příslušníka

pokračování

Policie ČR z důvodu pozbytí jeho osobnostní způsobilosti k výkonu služby, na případ žalobce. Služební funkcionář je totiž na základě zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o služebním poměru“), a podle prováděcího předpisu - vyhlášky Ministerstva vnitra č. 487/2004 Sb., o osobnostní způsobilosti, která je předpokladem pro výkon služby v bezpečnostním sboru, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 487/2004 Sb.“), přímo určeným oprávněným příjemcem (v postavení správního orgánu) informací ohledně osobnostní způsobilosti konkrétního příslušníka v jeho personální pravomoci. To zakládá podle stěžovatele zásadní rozdíl oproti postavení správního orgánu a rozsahu informací o zdravotní způsobilosti žadatele, jež jsou mu poskytovány podle zákona o zbraních. Z právní úpravy služebního poměru příslušníků bezpečnostních sborů vyplývá, že služební funkcionář má oprávnění seznamovat se nejen s výsledkem, ale i s jednotlivými důvody, tedy se skutečnostmi, jež vyplynuly z použití dílčích metod zjišťování osobnostní způsobilosti. Má tak možnost, resp. povinnost posuzovat (přezkoumávat), zda je dostatečně určité a přesvědčivě vysvětleno, z čeho je nevyhovění konkrétní osobnostní charakteristice vyvozováno, a zda vyhotovení posudku psychologa obsahuje dostatek relevantních informací pro závěr o pozbytí osobnostní způsobilosti. Naopak správní orgán v řízení o odnětí zbrojního průkazu je významně limitován možnostmi získat jiné údaje o zdravotní způsobilosti držitele zbrojního průkazu, než jsou uvedeny ve vyhlášce Ministerstva zdravotnictví č. 493/2002 Sb., o posuzování zdravotní způsobilosti k vydání nebo platnosti zbrojního průkazu a o obsahu lékárníčky první pomoci provozovatele střelnice, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 493/2002 Sb.“). Posudek lékaře o zdravotní způsobilosti podle § 6 odst. 2 citované vyhlášky totiž nesmí obsahovat diagnózu a posudkový závěr zní pouze tak, že posuzovaná osoba je či není zdravotně způsobilá. Kromě posuzujícího lékaře je příslušný seznamovat se se zdravotní dokumentací (včetně dokumentů o odborných vyšetřeních) posuzovaného pouze správní orgán rozhodující o oprávněm prostředku proti lékařskému posudku (tj. krajský úřad). Jedná se tak o jediný správní orgán, který je oprávněn v uvedeném rozsahu hodnotit lékařský posudek z hlediska jeho úplnosti a přesvědčivosti, odůvodněnosti, neboť disponuje veškerými relevantními informacemi k vykonávání takové přezkumné činnosti (obdobně jako vedoucí psycholog, resp. služební funkcionář v případě zjišťování osobnostní způsobilosti).

[8] Krajský soud neakcentoval skutečnost, že posudek o zdravotní nezpůsobilosti žalobce byl v řádném přezkumném řízení potvrzen a žalobci se tak dostalo veškeré ochrany jeho veřejných subjektivních práv, kterou mu právní řád České republiky ve vztahu k posudku jeho zdravotního stavu poskytuje. Podle názoru stěžovatele uvedená skutečnost svým významem zasahuje do posuzování odborné úrovně posudku o zdravotní nezpůsobilosti žalobce. Z napadeného rozsudku také není zřejmé, proč byl upřednostněn konkurenční psychologický „posudek“ Mgr. D. N., který stěžovatel obdržel od žalobce dne 2. 2. 2018, tedy v době, kdy byl posudek o zdravotní nezpůsobilosti žalobce přezkoumán a potvrzen.

[9] Krajský soud uvedl, že správní orgán je povinen přezkoumat, zda posudek lékaře byl zpracován v souladu se zákonem, tedy i ověřit, jaký konkrétní důvod podle příslušného právního předpisu vede k tomu, že držitel zbrojního průkazu pozbyl zdravotní způsobilost. Tento právní názor je však v přímém rozporu s omezením, uvedeným v § 6

odst. 2 vyhlášky č. 493/2002 Sb., kde je výslovně zakázáno uvádět v posudku o zdravotní nezpůsobilosti diagnózu. Ověření konkrétního zdravotního důvodu, který by vedl k závěru o zdravotní nezpůsobilosti držitele zbrojního průkazu, tak může být posuzujícím lékařem odmítnuto bez jakékoliv možnosti takovou informaci na něm vymáhat. Výše uvedený názor krajského soudu tak není v praxi realizovatelný pro absenci zákonného zmocnění správního orgánu na poskytování informací o zdravotním stavu ze strany zdravotnických subjektů o výsledcích zdravotních prohlídek a medicínských závěrů, které posuzující lékaři přijali a na základě kterých se rozhodli, zda zdravotní způsobilost držiteli zbrojního průkazu ponechají či odejmou. Nelze tu přehlédnout reálnou ochranu citlivých osobních údajů, a to zejména údajů o zdravotním stavu.

[10] Stěžovatel ve svém rozhodnutí ve věci uvedl důvody jeho výroku, z jakého podkladu v rámci rozhodování vycházel a současně provedl i hodnocení klíčového podkladu. Zároveň jsou z jeho obsahu patrné i úvahy, kterými se řídil při aplikaci právních předpisů. Podle názoru stěžovatele je třeba při rozhodovací praxi respektovat § 68 odst. 3 správního řádu, ale zároveň jej aplikovat v kontextu právního rámce založeného ustanoveními zvláštního právního předpisu, tj. v tomto případě v režimu založeném § 20 a § 20a zákona o zbraních. Správní orgán je při odůvodňování svého rozhodnutí limitován rozsahem podkladů (a informací z nich vyplývajících), které mu zákon umožňuje pro účely správního řízení získat. Lékařský posudek o zdravotní nezpůsobilosti lze přezkoumávat z hlediska jeho zákonnosti (konkrétně zda bylo při pořizování lékařského posudku, při jeho vypracování i předání postupováno v souladu s právním předpisem), což determinuje i rámec důvodů výrokové části sdělovaných v odůvodnění rozhodnutí. Takový stav není na újmu práv posuzované osoby, neboť ta může dosáhnout v souladu se zvláštním zákonem plnohodnotného a kvalifikovaného přezkumu lékařského posudku mimo správní řízení, resp. již před jeho zahájením. Posouzení zdravotní způsobilosti a vypracování posudku o zdravotní nezpůsobilosti podle § 20 a § 20a zákona o zbraních představuje vysoce kvalifikovaný lékařský úkon, který je oprávněn provést pouze výslovně určený poskytovatel zdravotních služeb. Jestliže žalobce poskytl v příloze doplnění odvolání „Závěr psychologického vyšetření“ zpracovaný Mgr. D. N., pak stěžovateli nepříslušelo posuzovat jeho relevanci. Případnou relevantnost dokumentu pro posouzení (celkové) zdravotní způsobilosti by mohla hodnotit pouze posuzující lékařka, která při zpracování posudku vychází z dílčích podkladů vymezených právním předpisem (vyhláška č. 493/2002 Sb.). Pro správní orgány je určující podle § 20 a § 20a zákona o zbraních posudek o zdravotní nezpůsobilosti vyhotovený příslušným poskytovatelem zdravotních služeb.

[11] Z uvedených důvodů stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení. Stěžovatel rovněž navrhl, aby soud přiznal podané kasační stížnosti odkladný účinek.

IV.

[12] Žalobce ve vyjádření ke kasační stížnosti znovu obsáhle popsal celkový kontext a vývoj svého případu, a to zejména s ohledem na jím tvrzené nezákonné jednání vybraných policistů, státních zástupců a dalších osob vůči jeho osobě. Rovněž uvedl své výhrady vůči postupu praktické lékařky MUDr. K., která vydala posudek o zdravotní nezpůsobilosti

pokračování

k držení zbrojního průkazu, a psychologa Mgr. H., který žalobce vyšetřoval. Dále popsal skutečnosti a vady související s jeho žádostmi o vrácení zbrojního průkazu. Závěrem navrhl, aby Nejvyšší správní soud „převzal iniciativu a vydal rozhodnutí ve věci samé a rozsudek zrušující rozhodnutí policejního nejen potvrdil, ale věc už nevracel správnímu orgánu, ale řízení zastavil.“

V.

[13] Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[14] Kasační stížnost je důvodná.

[15] Důvodem pro zrušení žalobou napadeného rozhodnutí byla podle krajského soudu jeho nepřezkoumatelnost, a to ve vztahu ke způsobu vypořádání odvolacích námitek vůči posudku o zdravotní způsobilosti žalobce k držení zbrojního průkazu. Podle názoru krajského soudu lze na daný případ obdobně aplikovat závěry obsažené v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 6. 2013, č. j. 6 Ads 19/2013 - 35, publ. pod č. 2916/2013 Sb. NSS, který se týkal rozhodnutí služebního funkcionáře o propuštění příslušníka Policie ČR ze služebního poměru z důvodu pozbytí jeho tzv. osobnostní způsobilosti k výkonu služby na základě závěru psychologa bezpečnostního sboru podle § 42 odst. 1 písm. j) zákona o služebním poměru.

[16] Výše uvedený závěr krajského soudu Nejvyšší správní soud nesdílí, neboť v nyní posuzované věci jsou dány zásadní odlišnosti, pro které na ni nelze aplikovat závěry obsažené v citovaném rozsudku zdejšího soudu.

[17] Podle § 20 odst. 1 zákona o zbraních, ve znění účinném do 5. 8. 2016, platí, že „zdravotní způsobilost žadatele o vydání zbrojního průkazu zjišťuje a posudek o zdravotní způsobilosti vydává posuzující lékař na základě výsledku lékařské prohlídky, popřípadě psychologického vyšetření a dalších potřebných vyšetření. Posuzujícím lékařem se pro účely tohoto zákona rozumí poskytovatel zdravotních služeb v oboru všeobecné praktické lékařství, u kterého je žadatel o vydání zbrojního průkazu nebo držitel zbrojního průkazu registrován k léčebné péči; v případě žadatele o vydání zbrojního průkazu skupiny D je posuzujícím lékařem lékař poskytovatele poskytujícího zaměstnavateli pracovnělékařské služby.“ Podle odst. 3 téhož ustanovení „zjistí-li posuzující lékař u držitele zbrojního průkazu změnu zdravotního stavu, která má za následek ztrátu jeho zdravotní způsobilosti, je povinen vydat nový posudek o zdravotní způsobilosti a zaslat jej bez zbytečného odkladu příslušnému útvaru policie; u držitele zbrojního průkazu skupiny D je povinen též informovat bez zbytečného odkladu zaměstnavatele.“ Podle odst. 5 téhož ustanovení „má-li příslušný útvar policie důvodné podezření, že u držitele zbrojního průkazu došlo ke změně zdravotního stavu, která by mohla mít za následek ztrátu jeho zdravotní způsobilosti, je oprávněn vyzvat držitele zbrojního průkazu, aby se dostavil ke svému posuzujícímu lékaři a podrobil se lékařské prohlídce. Držitel zbrojního průkazu je povinen nejpozději do 1 měsíce ode dne oznámení této výzvy doručit příslušnému útvaru policie nový posudek o zdravotní způsobilosti, který vydá posuzující lékař

na základě výsledku lékařské prohlídky, popřípadě psychologického vyšetření a dalších potřebných vyšetření. Posuzující lékař postupuje podle odstavce 3.“

[18] Podle § 6 odst. 2 vyhlášky č. 493/2002 Sb. platí, že „posudek o zdravotní způsobilosti, který vychází z lékařské prohlídky vstupní, periodické nebo mimořádné, musí být jednoznačný a nesmí obsahovat diagnózu. Posudkový závěr zní: "posuzovaná osoba a) je zdravotně způsobilá, anebo b) není zdravotně způsobilá, nebo c) je zdravotně způsobilá s použitím příslušných zdravotnických prostředků, které jsou v posudku vždy výslovně uvedeny, nebo s doprovodem.".“ Vyhláška č. 493/2002 Sb., ve znění účinném do 30. 11. 2007, pak obsahovala v příloze 2 také vzor příslušného posudku.

[19] Podle § 46 odst. 1 zákona č. 373/2011 Sb., o specifických zdravotních službách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o specifických zdravotních službách“), „má-li posuzovaná osoba nebo osoba, které uplatněním lékařského posudku vznikají práva nebo povinnosti, za to, že lékařský posudek je nesprávný, může do 10 pracovních dnů ode dne jeho prokazatelného předání podat návrh na jeho přezkoumání poskytovateli, který posudek vydal. Osoba, které uplatněním posudku vznikají práva nebo povinnosti a které byl posudek předán posuzovanou osobou, může návrh na přezkoumání lékařského posudku podat do 10 pracovních dnů ode dne jeho předání, a to poskytovateli uvedenému ve větě první.“ Podle odst. 4 téhož ustanovení „vyhoví-li poskytovatel návrhu na přezkoumání v plném rozsahu, napadený lékařský posudek bezodkladně zruší a na základě zjištěných skutečností, popřípadě nového posouzení zdravotní způsobilosti, vydá posudek nový. Doklad o zrušení posudku je součástí zdravotnické dokumentace vedené o pacientovi.“ Podle odst. 5 téhož ustanovení „pokud poskytovatel návrhu na přezkoumání lékařského posudku nevyhoví v plném rozsahu, postoupí do 10 pracovních dnů ode dne jeho doručení, pokud se jedná o lékařský posudek o zdravotní způsobilosti, v ostatních případech do 30 dnů, spis s návrhem na přezkoumání, včetně podkladů potřebných pro přezkoumání lékařského posudku a svého stanoviska, příslušnému správnímu orgánu.“

[20] Podle právní úpravy, ze které vycházel Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 6 Ads 19/2013 - 35, je nezbytným předpokladem k výkonu služby v bezpečnostním sboru mj. požadavek osobnostní způsobilosti k výkonu služby [§ 13 odst. 1 a § 42 odst. 1 písm. j) zákona o služebním poměru]. Konkrétní osobnostní charakteristiky, které jsou předpokladem pro výkon služby v bezpečnostním sboru, důvody zjišťování osobnostní způsobilosti, postup při jejím zjišťování, náležitosti závěru psychologa bezpečnostního sboru a postup při přezkumném řízení stanoví prováděcí právní předpis, kterým je vyhláška č. 487/2004 Sb. Podle § 4 odst. 7 uvedené vyhlášky „psycholog poskytne jeden stejnopis závěru posuzované osobě, jeden stejnopis závěru poskytne služebnímu funkcionáři a jeden stejnopis závěru ponechá v písemné dokumentaci psychologického pracoviště k posuzované osobě. V případě zjišťování osobnostní způsobilosti z důvodu uvedeného v § 2 písm. c) nebo d) má posuzovaná osoba právo seznámit se s obsahem dokumentace pořizené v souvislosti se zjišťováním její osobnostní způsobilosti a projednat s psychologem obsah této dokumentace.“ Podle citovaného ustanovení vyhlášky tedy obdrží služební funkcionář stejnopis závěru psychologa, který v souladu s § 5 odst. 2 vyhlášky „v případě zjišťování osobnostní způsobilosti z důvodu uvedeného v § 2 písm. c) nebo d) obsahuje kromě náležitostí uvedených v odstavci 1 také a) metody uvedené v § 4 odst. 4 použité při zjišťování osobnostní způsobilosti, b) osobnostní charakteristiku podle § 1, které posuzovaná osoba nevyhověla, a c) odůvodnění

pokračování

výsledku zjišťování osobnostní způsobilosti.“ Pokud je posuzováním příslušníkem jako oprávněnou osobou iniciováno přezkumné řízení podle § 6 vyhlášky, pak vydá vedoucí psycholog o výsledku přezkoumání podle § 6 odst. 4 závěr, pro jehož náležitosti se přiměřeně aplikuje § 5 vyhlášky. Vedoucí psycholog poskytne v souladu s § 6 odst. 5 vyhlášky stejnopis svého závěru rovněž služebnímu funkcionáři. Z uvedeného tedy vyplývá, že služební funkcionář získává kompletní relevantní informace, resp. konkrétní důvody pro závěr psychologa o nevyhovění určité osobnostní charakteristice, včetně identifikace použité metody, z jejíž aplikace vyplynuly podkladové informace pro učiněný závěr.

[21] Z právní úpravy služebního poměru příslušníků bezpečnostních sborů tedy jednoznačně vyplývá, že služební funkcionář má uděleno oprávnění seznamovat se nejen s výsledkem, ale i s jednotlivými důvody, tedy se skutečnostmi, jež vyplynuly z použití dílčích metod zjišťování osobnostní způsobilosti. Má tak možnost, resp. povinnost posuzovat (přezkoumávat), zda je dostatečně určité a přesvědčivé vysvětleno, z čeho je nevyhovění konkrétní osobnostní charakteristice vyvozováno, zda vyhotovení posudku psychologa obsahuje dostatek relevantních informací pro závěr o pozbytí osobnostní způsobilosti, neboť služební funkcionář je povinen nejen zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, jak vyžaduje § 180 odst. 1 zákona o služebním poměru, ale zároveň musí i podle § 181 odst. 5 zákona o služebním poměru v odůvodnění svého rozhodnutí uvést *„důvody vydání rozhodnutí, z jakých podkladů vycházel při rozhodnutí, jakými úvahami byl veden při jejich hodnocení a při výkladu právních a služebních předpisů, jakož i způsob, jakým se vypořádal s návrhy a námitkami účastníka a s jeho vyjádřením k podkladům rozhodnutí.“* Vzhledem ke skutečnosti, že zákon o služebním poměru, resp. vyhláška provádějící tento zákon, ukládá povinnost poskytnout závěr psychologa služebnímu funkcionáři, který je tak podle právního předpisu oprávněn seznamovat se s detailními informacemi souvisejícími s osobnostní způsobilostí jemu podřízeného příslušníka, umožňuje tento stav v případě shledání jejich neúplnosti žádat po psychologovi, který závěr zpracoval, jejich doplnění právě za účelem splnění povinnosti podle § 181 zákona o služebním poměru.

[22] Výše uvedené skutečnosti představují zásadní rozdíl oproti postavení správního orgánu a rozsahu informací o zdravotní způsobilosti žadatele, jež jsou mu poskytovány podle zákona o zbraních. V nyní posuzované věci správní orgány měly k dispozici pouze posudek MUDr. K. ze dne 11. 11. 2015, který v souladu s vyhláškou č. 493/2002 Sb. obsahoval toliko posudkový závěr, že posuzovaná osoba (tj. žalobce) není zdravotně způsobilá k držení zbrojního průkazu skupiny B, D a E. Uvedený posudek neobsahoval diagnózu ani žádná další zjištění posudkového lékaře, přičemž stěžovatel nemá ze zákona pravomoc vyžadovat od zdravotnických subjektů informace o výsledcích zdravotních prohlídek a zdravotním stavu posuzovaných osob. Za této situace nelze po stěžovateli požadovat, aby na základě odvolacích námitek žalobce posuzoval věcnou správnost posudkového závěru. Stěžovatel jakožto odvolací orgán (na rozdíl od služebního funkcionáře v řízení podle zákona o služebním poměru) nedisponuje veškerými relevantními informacemi nutnými k tomu, aby mohl hodnotit lékařský posudek z hlediska jeho úplnosti a přesvědčivosti, jak to po něm požaduje krajský soud. Nejvyšší správní soud se proto ztotožňuje s názorem stěžovatele, že závazný právní názor obsažený ve zrušujícím rozsudku krajského soudu není v praxi realizovatelný.

[23] Případný přezkum zdravotního posudku probíhá mimo správní řízení před stěžovatelem, resp. prvostupňovým orgánem, a to postupem podle zákona o specifických zdravotních službách. Jak vyplývá ze spisového materiálu i z odůvodnění napadeného rozsudku krajského soudu, žalobce svého práva podat návrh na přezkum posudku využil. Jelikož MUDr. K. na svém posudku trvala, postoupila jeho návrh Krajskému úřadu Zlínského kraje, který následně vydal rozhodnutí ze dne 26. 7. 2016, č. j. KUZL 51012/2016, jímž napadený posudek MUDr. K. potvrdil podle § 47 odst. 2 písm. a) zákona o specifických zdravotních službách. V této souvislosti je nutné uvést, že tento správní orgán (krajský úřad) vychází při přezkumu z podkladů, které mu předal poskytovatel zdravotních služeb, a zjišťuje mj. podle § 47 odst. 1 písm. c) zákona o specifických zdravotních službách, zda *„byl zdravotní stav posuzované osoby pro účely zdravotního posouzení zjištěn úplně v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem podle § 52, 60 nebo 65 nebo jinými právními předpisy“*. V rámci přezkumného řízení zjišťuje příslušný správní orgán v souladu s 47 odst. 1 písm. e) citovaného zákona dále, zda *„závěr o posouzení zdravotní způsobilosti nebo zdravotního stavu odpovídá zdravotnímu stavu posuzované osoby aktuálně zjištěnému v době vydání lékařského posudku“*. Vzhledem ke skutečnosti, že určenému správnímu orgánu je postupována příslušná část zdravotnické dokumentace posuzované osoby, přezkoumává tento správní orgán také obsahovou - věcnou stránku napadeného lékařského posudku. Příslušný správní orgán je tak oprávněn, resp. povinen přezkoumávat napadený lékařský posudek z hlediska jeho odůvodněnosti, a zda jsou ve spisovém materiálu dostatečné podklady pro vyvození závěru o tom, že je posuzovaná osoba zdravotně nezpůsobilá k činnosti, pro kterou je zjišťování podle zákona prováděno. Z uvedeného tedy vyplývá, že žalobci jako posuzované osobě byla poskytnuta dostatečná ochrana. Pro úplnost Nejvyšší správní soud doplňuje, že právě v tomto řízení měl žalobce prostor dokládat skutečnosti zpochybňující posudkový závěr MUDr. K., jako např. písemnost „Závěr psychologického vyšetření – posouzení psychické způsobilosti k držení a používání zbraně“, kterou dne 24. 11. 2015 vyhotovil Mgr. D. N. Relevanci tohoto „posudku“ však nepříslušelo hodnotit správním orgánům v řízení o odnětí zbrojního průkazu.

[24] Za situace, kdy byla ztráta zdravotní způsobilosti žalobce v řízení řádně prokázána lékařským posudkem, který byl vyhotoven příslušným poskytovatelem zdravotních služeb, měl veškeré vyhláškou č. 493/2002 Sb. požadované náležitosti a byl žalobci řádně doručen, nemělo krajské ředitelství jinou možnost, než postupovat podle § 27 odst. 1 písm. b) zákona o zbraních a rozhodnout o odnětí zbrojního průkazu. Citovaný zákon nepřipouští v daném případě možnost správního uvážení.

[25] Nejvyšší správní soud proto dospěl k závěru, že stěžovatel se odvolacími námitkami směřujícími proti věcné správnosti posudku MUDr. K. s ohledem na konkrétní okolnosti posuzované věci zabýval dostatečně. Jeho rozhodnutí proto nelze považovat v tomto směru za nepřezkoumatelné. Krajský soud proto pochybil, když žalobou napadené rozhodnutí zrušil pro jeho údajnou nepřezkoumatelnost.

[26] Závěrem Nejvyšší správní soud dodává, že se neztotožňuje ani s názorem krajského soudu, že krajské ředitelství pochybilo, když své rozhodnutí o dalším postupu, které vedlo k zahájení řízení, opřelo pouze o sdělení státního zástupce, aniž by je jakkoliv ověřovalo

pokračování

či hodnotilo význam a smysl žalobcových slov a jeho jednání. Ve správním spise je založen podnět Krajského státního zastupitelství v Brně - pobočka ve Zlíně ze dne 1. 9. 2015, č. j. 7 KZN 1085/2013-159 (vypracovaný státním zástupcem JUDr. Ctiborem Hubáčkem), kterým se tento orgán obrátil na krajské ředitelství s informacemi o možných duševních potížích žalobce. Přílohou tohoto podnětu pak byly kopie podání žalobce ze dne 29. 9. 2014, 22. 10. 2014, 31. 5. 2015, 2. 6. 2015 a 15. 6. 2015, a úřední záznam ze dne 12. 4. 2013. Na základě tohoto relevantního a podloženého podnětu vzniklo příslušnému útvaru policie důvodné podezření, že u žalobce jakožto držitele zbrojního průkazu došlo ke změně zdravotního stavu, která by mohla mít za následek ztrátu jeho zdravotní způsobilosti. Proto krajské ředitelství přípisem ze dne 7. 9. 2015, č. j. KRPZ-95410-1/ČJ-2015-1511IZ-ZNE, upozornilo praktickou lékařku žalobce MUDr. K. na možnou změnu jeho zdravotního stavu a požádalo ji o vystavení nového posudku o zdravotní způsobilosti k držení zbrojního průkazu. Podnětem pro zahájení správního řízení pak byl lékařský posudek vydaný dne 11. 11. 2015, v němž byla praktickou lékařkou žalobce konstatována změna jeho zdravotního stavu. Z uvedeného je zřejmé, že krajské ředitelství mělo dostatek relevantních podkladů pro zahájení řízení o odnětí zbrojního průkazu a že jeho postup, který vedl k zahájení řízení, byl odůvodněný a přiměřený.

[27] Nejvyšší správní soud s ohledem na výše uvedené napadený rozsudek krajského soudu podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Krajský soud je v dalším řízení vázán právním názorem vysloveným Nejvyšším správním soudem v tomto rozsudku (§ 110 odst. 4 s. ř. s.).

[28] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne krajský soud v novém rozhodnutí (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. března 2021

Mgr. David Hipšr
předseda senátu